

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของอวัจนภาษาของนักร้องแกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ ต่อเยาวชน" เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการวัดตัวแปรเป็นการวัดครั้งเดียว และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ทำการวิจัยในครั้งนี้คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี จากผลการสำรวจเมื่อพ.ศ. 2538 ประชากรเพศชายและหญิงอายุ 15 - 25 ปีที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 38 เขตของกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 1,460,000 โดยแยกเป็นเพศชาย 691,000 คน และเพศหญิง 769,000 คน (ที่มา : กองทรัพยากรมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีเปิดตารางสำเร็จของ Taro Yamane (ช้างในวิเชียร เกตุสิงห์ , 2534 : 886) จากประชากร 1,460,000 คน ต้องการความเชื่อมั่น 95 % ความผิดพลาดไม่เกิน 5 % ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน จากตาราง

วิธีการเลือกตัวอย่างใช้วิธีเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งออกเป็นกลุ่ม (Stratified Sampling) เพื่อแบ่งเขตตามเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ เขตเมือง เขตต่อเมือง และเขตชานเมือง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกระจายครอบคลุมทั่วกรุงเทพมหานคร โดยแต่ละเขตได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบมีวัตถุประสงค์ (Purposive Sampling) คือ เลือกเขตที่มีศูนย์การค้าและสถาบันการศึกษา กลุ่มละ 4 เขต ดังนี้

เขตเมือง เลือกเขต พญาไท ปทุมวัน ธนบุรี บางซื่อ
 เขตต่อเมือง เลือกเขต ประเวศ จตุจักร ดอนเมือง ภาษีเจริญ
 เขตชานเมือง เลือกเขต ดลิ่งชั้น มีนบุรี ลาดกระบัง หนองแขม
 แต่ละเขตกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เขตละ 34 คน รวมทั้งสิ้น 408 คน

2. แต่ละเขตเก็บข้อมูลแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยไปตามสถานที่ต่างๆ เช่น ศูนย์การค้า สถาบันการศึกษา สถาบันกวดวิชา อันเป็นแหล่งชุมนุมของกลุ่มตัวอย่าง จนครบจำนวนตามต้องการ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สามารถแจกแจงตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 วัยรุ่นที่มีเพศ , อายุ , การศึกษา , รายได้ส่วนตัว , รายได้รวมของครอบครัวต่างกัน มีการเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัดฤภาษาต่างกัน

ตัวแปรอิสระ - เพศ อายุ การศึกษา รายได้ส่วนตัว รายได้รวมของครอบครัว
 ตัวแปรตาม - การเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัดฤภาษา

สมมติฐานข้อที่ 2 รูปแบบการดำเนินชีวิต (กิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็น) ของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัดฤภาษา

ตัวแปรอิสระ - รูปแบบการดำเนินชีวิต อันได้แก่ กิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็น
 ตัวแปรตาม - การเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัดฤภาษา

สมมติฐานข้อที่ 3 การเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัดฤภาษา มีความสัมพันธ์กับการจดจำสารด้านอาการภาษา

ตัวแปรอิสระ - การเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัดฤภาษา
 ตัวแปรตาม - การจดจำสารด้านอาการภาษา

สมมติฐานข้อที่ 4 การเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัตถุภาษา มีความสัมพันธ์กับ
การจดจำสารด้านวัตถุภาษา

ตัวแปรอิสระ - การเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัตถุภาษา

ตัวแปรตาม - การจดจำสารด้านวัตถุภาษา

สมมติฐานข้อที่ 5 การจดจำสารด้านอาการภาษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเลียนแบบ

ตัวแปรอิสระ - การจดจำสารด้านอาการภาษา

ตัวแปรตาม - พฤติกรรมเลียนแบบ

สมมติฐานข้อที่ 6 การจดจำสารด้านวัตถุภาษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเลียนแบบ

ตัวแปรอิสระ - การจดจำสารด้านวัตถุภาษา

ตัวแปรตาม - พฤติกรรมเลียนแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย
คำถามจำนวน 34 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ
รวมทั้งคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้จะประกอบด้วยคำถามชนิด
ปลายเปิดและปลายปิด โดยแบ่งโครงสร้างของคำถามออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่ง
ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ตอบแบบสอบถาม
ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็น จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรม การเปิดรับสารด้านอาการภาษาและ
วัตถุภาษา จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามวัดการจดจำสารด้านอาการภาษาและวัตถุภาษา จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเลียนแบบ จำนวน 10 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือ

หลังจากที่ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ แล้วจึงนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Pre - Test) กับกลุ่มวัยรุ่นเพศชายและหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 15 - 25 ปี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด หลังจากทดสอบแล้วได้นำข้อมูลที่ได้มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำส่วนของคำถามที่สามารถวัดออกมาได้เป็นคะแนน ซึ่งเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการหาค่าความเชื่อมั่นตามแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา Alpha ของ Cronbach ตามสูตร ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ , 2534 : 116)

$$\alpha = \frac{K}{K - 1} \left[1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right]$$

เมื่อ K คือ จำนวนข้อ

V_i คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 3 เรื่องการเปิดรับสารด้านท่าทาง ท่าเดิน และการแต่งกายของนักร้อง และแบบสอบถามตอนที่ 4 เรื่องการจดจำได้ ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งหมด 0.73

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเอง พร้อมผู้ช่วยซึ่งมีการชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนออกไปเก็บข้อมูลจริง โดยการเก็บข้อมูลด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามเอง

เกณฑ์การให้คะแนน

การกำหนดคะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในการวัดค่าตัวแปรต่างๆ เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ มีเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

1. รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็น สำหรับกิจกรรมนั้น การวัดตัวแปรเกี่ยวกับการทำกิจกรรมได้กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

ส่วนความสนใจมีข้อความเป็นตัวชี้วัด 10 ข้อ แบ่งเป็นข้อความเชิงบวก 5 ข้อ ข้อความเชิงลบ 5 ข้อ ความคิดเห็นมีข้อความเป็นตัวชี้วัด 10 ข้อ แบ่งเป็นข้อความเชิงบวก 5 ข้อ ข้อความเชิงลบ 5 ข้อ การวัดตัวแปรใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale คือ แบ่งการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ

	เชิงบวก	เชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
เฉยๆ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนในระดับ	1.00 - 1.50	หมายถึง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก
คะแนนในระดับ	1.51 - 2.50	หมายถึง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนในระดับ	2.51 - 3.50	หมายถึง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนในระดับ	3.51 - 4.50	หมายถึง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง
คะแนนในระดับ	4.51 - 5.00	หมายถึง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก

2. การเปิดรับสารด้านอาการภาษา และวัตถุภาษา

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับปริมาณการเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัตถุภาษาผ่านมิวสิกวิดีโอ และคอนเสิร์ต ที่คุณ สถานที่เล่นจริง รวมทั้งดูผ่านทางโทรทัศน์ ได้กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	5 คะแนน
สัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง	4 คะแนน
สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	3 คะแนน
เดือนละ 1 - 2 ครั้ง	2 คะแนน
นานกว่าเดือนละ 1 ครั้ง	1 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนในระดับ	1.00 - 1.50	หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับสารในระดับต่ำมาก
คะแนนในระดับ	1.51 - 2.50	หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับสารในระดับต่ำ
คะแนนในระดับ	2.51 - 3.50	หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับสารปานกลาง
คะแนนในระดับ	3.51 - 4.50	หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับสารในระดับสูง
คะแนนในระดับ	4.51 - 5.00	หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับสารในระดับสูงมาก

3. การจดจำได้

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับการจดจำสารด้านอาการภาษาและวัตถุภาษา กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก	1 คะแนน
ตอบผิด	0 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนระดับ	0.00 - 0.33	คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ
คะแนนระดับ	0.34 - 0.60	คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนระดับ	0.61 - 1.00	คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

ความสนใจชื่นชอบนักเรียนที่เลือกศึกษา และความบ่อยครั้งในการเปิดรับสาร
ด้านอาการภาษาและวัตถุภาษาเฉพาะนักเรียนที่เลือกศึกษา กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนในระดับ 1.00 - 1.50 หมายถึง มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำมาก

คะแนนในระดับ 1.51 - 2.50 หมายถึง มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ

คะแนนในระดับ 2.51 - 3.50 หมายถึง ค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

คะแนนในระดับ 3.51 - 4.50 หมายถึง มีค่าเฉลี่ยในระดับสูง

คะแนนในระดับ 4.51 - 5.00 หมายถึง มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงมาก

4. พฤติกรรมเลียนแบบ

การวัดพฤติกรรมเลียนแบบด้านอาการภาษาและวัตถุภาษานั้น กำหนดการให้คะแนน
ดังนี้

เคยเลียนแบบ 1 คะแนน

ไม่เคยเลียนแบบ 0 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนระดับ 0.00 - 0.33 คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระดับ 0.34 - 0.60 คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระดับ 0.61 - 1.00 คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายข้อมูลในด้าน

- ลักษณะทางประชากร
- รูปแบบการดำเนินชีวิต
- การเปิดรับสารด้านอาการภาษาและวัตถุภาษา
- การจดจำได้
- พฤติกรรมเลียนแบบ

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติต่างๆแจกแจง ดังนี้

ใช้การทดสอบแบบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้ t -test (2 กลุ่ม) และOneway Anova (มากกว่า 2 กลุ่ม) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

ใช้การวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แบบ Pearson Product Moment Correlation Coefficient เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 - 6

การประมวลผลข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลมาได้เรียบร้อยแล้ว มีขั้นตอนการดำเนินการกับข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้ โดยผู้วิจัยทำการตรวจสอบแบบสอบถามเองทุกฉบับ
2. สร้างและลงรหัสข้อมูล หลังจากตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว โดยคำแนะนำของผู้ชำนาญการด้านนี้
3. ทำตารางคู่มือการลงรหัสให้เป็นเอกสารแสดงลักษณะของข้อมูล เพื่อใช้เกี่ยวกับการแปรผลข้อมูลภายหลัง
4. ส่งแบบฟอร์มการลงรหัสเพื่อดำเนินการหาค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ที่ต้องการทราบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย